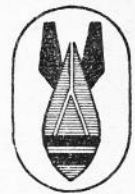

DE ONTMIJNER

Driemaandelijks Tijdschrift van de
Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30
TERVUREN

P. C. R. 7537.94
Telefoon : 57.31.64

Zeventiende Jaargang, n° 1

REDACTIE

EMILE ZOLALAN, 30
SCHAARBEEK

Tel. : 16.00.73

Januari 1963

UW METER BIEDT U HAAR NIEUWJAARSWENSEN AAN

Beste Vrienden,

Op de drempel van het nieuwe jaar bied ik U en uw families mijn beste wensen aan van geluk en voorspoed.

Insgelijks wens ik het beste voor uw schone Verbroedering.

Dat uw Verbroedering steeds meer en meer moge bloeien onder de leiding van uw nieuwe Voorzitter, die met zoveel toewijding het werk van mijn lieve vader voortzet.

Uw Meter,
Madeleine Sevrin.

De wensen van de Voorzitter

Beste Vrienden Ontmijners,

Een jaar geleden, eveneens op deze plaats, werden door onze Voorzitter, Generaal Sevrin, de beste nieuwjaarwensen gevormd, bestemd voor hen, die altijd in de bres hebben gestaan en de schone taak hebben voortgezet die wij begonnen waren, voor de oudgedienden die hem lief hadden boven alles, voor onze weduwen en wezen en tenslotte voor de leden van de Beheerraad die hem steunden in al zijn inspanningen ten bate van de bloei van onze verbroedering.

ONZE WENSEN VOOR 1963

De Redactie van ons blad heeft het genoegen onze Weduwen, Wezen en U, beste Vrienden Ontmijners, haar beste wensen van geluk en voorspoed aan te bieden voor het jaar 1963.

Reeds een jaar geleden werd onze Verbroedering zwaar beproefd door het plotse afsterven van onze zo betreurde Generaal Sevrin.

Dit zwaar verlies dreigde de toekomst van onze geliefde Verbroedering in het gedrang te brengen. Maar we mogen allen gerust zijn.

In de persoon van onze nieuwe Nationale Voorzitter, Kommandant George, werd een veilige, wilskrachtige, toegewijde en bekwame gids gevonden.

We zijn overtuigd dat de leiding van onze Verbroedering in goede handen is.

Maar, zo ge wilt dat de Verbroedering haar edele taak blijft vervullen, dient U ze allen te steunen en trouw te blijven.

Nooit hebben de Ontmijners ontgoocheld !

1963 worde de grote verzameling van allen, die op zo'n heldhaftige manier de prachtige wederopstanding van het ene en onverdeelbare België hebben bewerkt.

M. B.

Op mijn beurt vorm ik thans de even gemeente als vurige wensen opdat gij zoudt mogen genieten van het geluk dat gij allen nastreeft.

Met de steun van mijn vrienden uit de Beheerraad ben ik ervan overtuigd dat wij de voortzetting van het werk van onze dierbare afgestorvene aankunnen, wij deden hem trouwens de belofte hierin te willen slagen.

Ik dank de leiders van onze provinciale afdelingen die gedurende het afgelopen jaar bewijzen aan de dag hebben gelegd van een groot dynamisme ten voordele van onze beschermelingen.

Mijn beste vrienden, laten wij fier zijn op onze vereniging en haar onvoorwaardelijk trouw blijven.

STERFGEVALLEN

De afdeling Luik.

meldt ons het afsterven van kameraad DAVID, overleden op 4 september jl. Tijdelijk verblijvend te Leopoldsborg, waar hij werkte aan de ontminning van het kamp van Beverloo, werd hij gedurende een kinemavertoning plots onwel. Hij werd onmiddellijk naar het hospitaal overgebracht en overleed er spijts als de nodige zorgen.

De begrafenis had plaats te Luik op 6 september. Een afvaardiging van het 36ste Bon Q. M., alsook vertegenwoordigers van de Verbroedering met vaandel waren op de plechtigheid aanwezig.

(Medegedeeld door de h. MUNTEN, secretaris van de afdeling Luik.)

Uit Antwerpen.

werd ons het overlijden gemeld van korporaal De Clercq Cyriel. Deze goede vriend had zopas de functie van secretaris der afdeling Antwerpen op zich genomen.

(Medegedeeld door de h. DREESEN Ernest, voorzitter van de afdeling Antwerpen.)

In de afdeling Brabant,

werd kolonel LINDEN zwaar beproefd door het verscheiden van zijn lieve moeder.

In de Afdeling Oost-Vlaanderen.

De Meter van de Afdeling Gent, de echtgenote van Colonel TERLIN, werd getroffen door de dood van haar lieve Moeder.

Aan al de beproefde families ons innig en meevoelend rouwbeklag.

IN ONZE BEHEERRAAD.

In ons laatste bulletin van september 1962 verscheen de samenstelling van onze nieuwe beheerraad. Een onvergeeflijke vergetelheid dient te worden goedge maakt. Bij de beheerders dient de naam gevoegd van onze vriend BORIES Raymond, van de afdeling West-Vlaanderen.

**

Maandelijks zetelde onze beheerraad. Onderlijnen we de stiptheid, waarmee al de leden deelnemen aan de besprekingen. De raad hield zich bezig met allerlei aanvragen om tussenkomst. Deze werden met de meeste welwillendheid onderzocht en kregen een gevolg, dat steeds beantwoordt aan de Statuten van de Verbroedering. Bovendien stelde de raad de toekenningsvoorwaarden vast voor de Ontmijnersmedaille. Beslist werd dat deze medaille zou toegekend worden aan al de ontmiijners, die tot de verschillende Ontmijningseenheden hebben behoord van 15 oktober 1944 af tot 30 juni 1949.

KRUIS VAN DE STRIJDER 40-45.

Hierna volgt een citaat, overgenomen uit het Bulletin van de Verbroedering van het 3de Gn. « Avant, Partout », waarbij de CESAC, in haar voltallige vergadering van 24 mei 1962 een wens uitdrukt in verband met het toekennen van het Kruis van Strijder 40-45.

KRUIS (of MEDAILLE) VAN DE STRIJDER 40-45.

A. — Memorie van toelichting :

1) Overwegende dat de militaire strijders van 40-45 de enigen zijn, die geen speciale onderscheiding hebben gekregen in hun categorie, voor hun gedrag tijdens de oorlogsverrichtingen, gedurende de oorlog 40-45 ;

2) Overwegende dat het behoort de erkenning te bekrachtigen van de individuele verdiensten dezer strijders, door een speciale onderscheiding, die zal getuigen van het plichtsgevoel, dat deze strijders hebben betoond in de eer, het offer en de heldhaftigheid ;

3) Overwegende enerzijds dat de Herinneringsmedaille niet alleen aan militairen-strijders werd toegekend, maar ook aan niet-strijders en burgers en anderzijds dat burgers, genietend van speciale statuten, ook speciale onderscheidingen hebben gekregen (Medaille van de Weerstand, Medaille van de Burger-Weerstand, Kruis van de Politieke Gevangene, Medaille van de Werkweigeraar, enz.);

drukt de CESAC de wens uit dat een koninklijk besluit aan de Koning zou voorgelegd worden,

waarbij ten voordele van de strijders 40-45 het « Kruis (of Medaille) van de Strijder 1940-45 » zou ingesteld worden en de toekenningsvoorwaarden voor deze eervolle onderscheiding zouden bepaald worden.

Ten einde de verwezenlijking van de geuite wens te bespoedigen acht de CESAC het nuttig dat de inhoud van dit koninklijk besluit volgens de geest van de hieronder vermelde tekst zou opgevat worden :

B. — Ontwerp van koninklijk besluit, houdende instelling van het Kruis van de Strijder 1940-45 :

Artikel één. — Er wordt een onderscheiding ingesteld, die als naam draagt « Kruis van de Strijder 1940-1945 ». Ze wordt door ons uitgereikt, op voorstel van de Minister van Landsverdediging, ten persoonlijke titel :

a) aan de Belgische, vreemde of vaderlandloze oud-militairen, die, tussen 10 mei 1940 (inbegrepen) en 8 mei 1945 (inbegrepen) hebben behoord tot een of meer eenheden van het Belgisch Leger (land-, zee- en luchtleger, de strijdkrachten gemobiliseerd in Belgisch Congo) en aan de Belgische militaire oudstrijders, die deel uitmaakten van geallieerde legers en met eer aan de krijgsverrichtingen van deze eenheden hebben deelgenomen. Het woord « eenheid » dient in de ruimste zin van het woord te worden opgevat.

b) aan de oud-leden van de erkende clandestiene groeperingen of alleenstaande gewapende weerstanders, die tijdens de bezetting 1940-1945 daadwerkelijk en met eer aan verrichtingen van militaire aard tegen de vijand hebben deelgenomen.

De datum van 8 mei 1945 wordt gebracht op 15 augustus 1945 voor hen, die deelnamen aan de oorlog tegen Japan.

Een koninklijk besluit bepaalt voor ieder geval, de eenheden, groeperingen en verrichtingen, die in aanmerking komen.

Art. 2. — De aanvragen van personen, die de vereiste voorwaarden vervullen om het Kruis van de Strijders 1940-1945 te bekomen, zullen op de Dienst voor de Eervolle Onderscheidingen toekomen in de vorm en binnen de termijn, voorgeschreven door de Minister van Landsverdediging.

ART. 3. — Het Kruis van de Strijder 1940-1945 mag ook toegekend worden, ten posthume titel, aan de overleden personen, die zich in de voorwaarden, vermeld bij artikel 1 bevonden, dit op aanvraag van hun rechthebbenden.

Art. 4. — Worden van het genot der onderhavige wet uitgesloten, de personen :

a) die veroordeeld werden

Art. 5. — Tekening, model, het dragen, te beslissen door de Minister van Landsverdediging.

Art. 6. — Het Kruis van de Strijder 1940-1945 kan worden ontnomen, bij koninklijk besluit, wegens onwaardigheid en dit op gemotiveerd verslag van de Minister van Landsverdediging.

*
**

We houden onze vrienden verder op de hoogte van het gevolg, dat aan deze voorstellen zal verleend worden.

In Onze Afdelingen.

AFDELING OOST-VLAANDEREN

Op 18 november werden in de afdeling Gent de Ontmijningsmedailles uitgereikt. Zoals naar gewoonte mag deze kleine ceremonie bestempeld worden als een echte aangename familievergadering.

De feestzaal van het UFAC was juist groot genoeg om allen, die de oproep van het comité hadden beantwoord, te bevatten. Aan het bureau namen plaats : Kolonel LINDEN, militair kommandant voor Oost-Vlaanderen ; de afgevaardigden van de Beheerraad : Kommandant GEORGE, Nationaal Voorzitter ; Majoor BONMARIAGE, Ondervoorzitter ; de vrienden BAENTS en ITTERS ; Kolonel TERLIN, Erevoorzitter van de afdeling ; de

huidige Voorzitter Emile VANCLEVEN en de twee oud-voorzitters Kommandant GEORGE en de h. DEBACKER.

Te 10 uur 30' stipt heette Kolonel TERLIN de aanwezigen hartelijk welkom en dankte de leden van de beheerraad alsmede Kolonel LINDEN.

Op zijn beurt zegde Kolonel LINDEN een woord van dank, loofde de werking van de afdeling Oost-Vlaanderen en wenste haar dynamische Voorzitter van harte geluk.

Daarna werd het woord verleend aan de Nationale Voorzitter, die volgende redevoering uitsprak : Mevrouwen, Mejuffrouwen, Mijne Heren, Mijn beste Vrienden.

Het is voor ons steeds een herhaald genoeg aan uw manifestaties te kunnen deelnemen.

Met vreugde hebben wij dan ook de vriendelijke uitnodiging van de dynamische sectie van Gent aanvaard om aldus de uitreiking voor te zitten van de « Medaille van de Ontmijner ».

Deze medaille is opperbest verwezenlijkt en is deze van de voorgaande militaire onderscheidingstekens waardig.

Kameraad ontmiijner, wees fier dit teken te dragen; het veropenbaart wel de taak die U hebt volbracht en die in hartelijke bewoordingen, door de hoogste militaire overheden werd erkend.

Ik vraag nu aan Voorzitter VANCLEVEN de vergadering te willen voortzetten.

Daarna gaf onze sympathieke secretaris-schatbewaarder BAENTS een uiteenzetting over de Medaille van de Ontmijner en beloofde dat alles in het werk zou gesteld worden om dit ereteken officieel te doen erkennen.

Voorzitter VANCLEVEN sprak vervolgens de vergadering als volgt toe :

Mijnheer de Nationale Voorzitter,

Dames, Heren, Waarde Makkers,

Het is mij een groot genoeg U hier zo talrijk te kunnen begroeten en te verwelkomen. Deze dag is voor ons een feestdag om hier samen uit de handen van onze Nationale Voorzitter, de Medaille van de Ontmijner te mogen ontvangen; deze het symbool van ons werk, onze durf en onze vastberaden wil om ons land te zuiveren van de duizenden springtuigen en valstrikken, achtergelaten door de vluchtende vijand. Dit legde onze landbouw en nijverheid lam. Alzo togen een tweeduizendtal ontmiijners aan het werk als stille afgezonderde werkers, geen rekening houdende met het gevaar voor hun leven. Alzo vielen vele makkers; anderen bleven met ontbrekende of verminkte ledematen of met stukken metaal in hun lijdend lichaam. Deze, die overgebleven zijn, hadden meer geluk en volbrachten de taak die door het land van hen verwacht werd.

De ontmiijnerseenheid mag fier zijn en als voorbeeld dienen voor de schone verstandhouding die bestond tussen officieren en soldaten; hetgeen veel bijgedragen heeft tot het stichten onzer Verbroedering. Makkers, bij elke gelegenheid moet gij de Ontmiijnersmedaille met fierheid dragen, want het zijt enkel gij die ze kunt en moogt dragen.

Geachte Heer Nationale Voorzitter, ik vraag U in naam van onze sectie, dat gij alles in het werk zoudt stellen om deze medaille te doen erkennen. Men heeft wel officieel de medaille van onze be-treunde Koning Albert I toegekend aan hen, die

onder zijn regering gediend hebben. **Waren hun verdiensten groter?** Hetgeen wij gepresteerd hebben als ontmiijner was in het landsbelang en wij werkten waar zulks nodig was. Daarom is de vlag onzer sectie tweekleurig, dus wel vaderlands, hetgeen bewijst dat de broederband van onze Verbroedering bestaat, ten andere het kan niet anders, waar men elkander met gelijkheid behandelt, bestaat de broederlijkheid.

Geachte heer Hoofdredakteur, laat dit ook een bewijs zijn van onze oprechtheid.

En nu, beste Makkers, ben ik zeer tevreden in uw bijzijn onze weesjes « Onze Kinderen » een geschenk aan te bieden voor hun vlijt en leerzaamheid. Deze kinderen, « kinderen van onze gevallen makkers » staan onder onze hoede, wij prijzen of beknoeren ze zoals hun vader het zou gedaan hebben, maar als zij willen leren en ijverig zijn dan moeten zij beloond worden.

Waarde Makkers, helpt ons en laat ons op deze weg voortgaan, bewijst ons uwe gehechtheid door deel te nemen aan de jaarlijkse algemene vergadering en helpt in de mate van het mogelijke uw sectie.

Makkers, vergeet niet dat toekomend jaar de algemene landsvergadering zal plaats hebben te Brussel. Wij moeten voltallig tegenwoordig zijn en met de Ontmiijnersmedaille op de borst.

Ik dank U voor de aandacht.

Tenslotte kwam de oud-voorzitter, de heer DEBACKER, aan het woord om allen te bedanken en zijn vreugde uit te drukken over het feit dat hij zich weer in ons aangenaam midden mocht bevinden.

Onnodig te vermelden dat al de spreekbeurten op uitbundig applaus werden onthaald.

Daarna had het hoogtepunt van de plechtigheid plaats. De Nationale Voorzitter, speldde de Medaille van de Ontmiijning op de borst van een veertigtal vrienden en reikte ze eveneens over aan twee weduwen, namelijk Mevrouwen VANDEVEGATE en VANDENDRIESSCHE.

Na deze plechtigheid nam de Nationale Voorzitter opnieuw het woord :

Steeds op initiatief van uw sectie, die er trouwens een traditie van maakt, zullen wij overgaan tot de uitreiking van de geschenken die enige van onze wezen zullen belonen om hun mooie schooluitslagen of om reden van hun uitzonderlijke houding gedurende het laatste jaar.

De Beheerraad heeft er stoffelijk aan deelgenomen door het toekennen van een toelage, maar ik dien er ook onmiddellijk aan toe te voegen dat het ook dank is aan de geldelijke steun en de

onophoudende medewerking van een van uw leden **dat men er in geslaagd is** nog meer te kunnen doen. IK spreek hier van de heer VERGOTE, voor dewelke ik een luid applaus vraag.

Ik ben er des te meer gelukkig om daar het hier namelijk gaat om een van mijn gewezen Officieren van de 2de Kompagnie van Duinbergen, met wie ik met een diepe en rechtzinnige vriendschap verbonden ben.

Lange toejuichingen begroetten het voorstel van de Nationale Voorzitter. Geschenken werden door Kommandant GEORGE uitgereikt aan de kinderen ALLEMAN, CHRISTIANE, ELIANE en MICHEL, waarna de vergadering te 11 uur 45' in de grootste hartelijkheid voor besloten werd verklaard.

AFDELING LUIK.

PLECHTIGHEID AAN ONS NATIONAAL GEDENKTEKEN TE STAVELOT.

Zoals vorige jaren heeft ook dit jaar de plechtigheid aan ons Nationaal Gedenkteken te Stavelot plaats gehad, dank zij het initiatief van de afdeling Luik. De ceremonie mag ten volle geslaagd heten en werd gelukkig met een zonnig weertje begunstigd.

*
**

Reeds negen jaar geleden gingen we voor de eerste maal een ingetogen groet brengen aan de Zuil op de Allée Verte te Stavelot.

Prins Albert was aanwezig : hij bracht de bewondering van het Hof, het meeleven van de Koning en de steun van de Dynastie voor onze Doden mee.

Men zal zich ook nog wel herinneren dat Burgemeester DAXHELET, in eenvoudige woorden, de verbintenis aanging om met fierheid te waken over ons Nationaal Monument. Reeds negen jaar geleden...

Sindsdien zijn we alle jaren teruggekomen om aan onze Vrienden te denken. We waren niet altijd zeer talrijk, maar we waren er, trouw aan de heerlijke nagedachtenis van onze Doden.

Op 9 september 1962 had onze bedevaart een speciaal karakter, want ditmaal waren ontmijners en oud-ontmijners zeer talrijk opgekomen. Ook de bevolking bracht door haar aanwezigheid hulde aan onze gevallen makkers.

De stoet werd gevormd op de binnenplaats van het Stadhuis en trok naar de hoofdkerk, waar een plechtige Mis werd opgedragen ter nagedachtenis van onze Doden.

Onder de plaatselijke overheden noteerde men : Burgemeester JACOB, schepen OZER, de gemeenteraadsleden GOFFINET en LALLEMAND ; DAISOMONT, voorzitter van het Eenheidsfront ; MARQUET, gemeentesecretaris ; GALLE, voorzitter van het Vreemdelingenverkeer ; HUYSMANS, voorzitter van de Sefa ; talrijke afvaardigingen van de Oudstrijders, de Vuurkruisen, de Politieke Gevangenen, verschillende plaatselijke maatschappijen, enz...

Anderzijds dient de aanwezigheid vermeld van Juffrouw SEVRIN, onze liefvallige en toegewijde Meter ; van onze sympathieke Voorzitter, Kommandant GEORGE, omringd door de leden van de beheerraad, alsook van een afvaardiging met vaandel van iedere afdeling.

Geëskorteerd door een detachement van het 2de Jagers uit Vielsalm en besloten door een afdeling scouts-welpen, begaf zich de stoet naar het Gedenkteken van de stad en daarna naar het Monument der Ontmijners.

Aan beide gedenktekens werden bloemen neergelegd door Juffrouw SEVRIN, de vertegenwoordigers van de stadsoverheid en door het Eenheidsfront van Stavelot.

De plechtigheid was hartroerend en de stilte, veroorzaakt door enkele stonden ingetogenheid, werd slechts verbroken door het « Te Velde ».

Na afloop van deze schone plechtigheid werd de erewijn aangeboden in het kabinet van de burgemeester. Monseigneur SEVRIN, alsook de Eerw. Heer Deken van Stavelot, hadden er aan gehouden deze hulde aan onze Doden met hun aanwezigheid op te luisteren.

Met de hartelijkheid, hem eigen, richtte Burgemeester JACOB zich tot de vergadering :
Mevrouw,

Verleden jaar, rond deze datum, hebben we de eer gekend hier in ons midden Generaal SEVRIN te begroeten, omringd door zijn Ontmijners. Sedertdien heeft deze grote soldaat ons verlaten.

Het is me een eer aan deze nobele figuur de hulde te brengen van de stad Stavelot.

Monseigneur,

Eerwaarde Heer Deken,

Dames en Heren,

Vrienden ontvangen in ons stadhuis is voor ons altijd een aangename plicht geweest. Doch met des te meer vreugde en vriendschap ontvangen we onze weldoeners. En gij, beste Ontmijners, behoort tot dit aantal.

Gij hebt de veiligheid teruggeschonken aan een streek, die wel is waar bevrijd was, maar toch

nog bezaaid lag met allerlei moordtuigen. Dank zij U hebben onze landbouwers, onze boswerkers en houthakkers hun werk vlug hernomen, zonder dat ze een obus of mijn dienden te vrezen; dank zij U hebben onze kinderen reeds spoedig weer mogen stoeien zonder gevaar te lopen zich te kwetsen of gedood te worden.

Wij vergeten niet welke grote losprijs uw prachtig werk vereiste. Ik buig diep voor de vredesoldaten — allen vrijwilligers — die gevallen zijn voor ons, gedurende hun gevaarlijke opdracht en ik begroet met eerbied uw verminkten en hen, die het geluk kenden hun zo gevaarlijke taak zonder letsel te beëindigen.

Stavelot gaat er fier op omdat onze stad uitgekozen werd om het monument in ontvangst te nemen, dat werd opgericht om de roem van onze ontmiijners te vereeuwigen.

Onze stad bewaart een onuitwisbaar aandenken — een feit van bewondering en dankbaarheid — aan hen, Vlamingen en Walen, die verenigd, zoals nu ook alle Belgen zouden dienen te zijn, zich alle opofferingen hebben getroost en zelfs hun leven veil hadden voor het Vaderland.

Heren Ontmiijners, in naam van al mijn medeburgers, die U zoveel verplicht zijn, nogmaals en uit ganser harte : hartelijk dank.

Alvorens het glas werd geheven, antwoordde onze Voorzitter als volgt :
Heer Burgemeester,

In naam van de Verbroedering der Ontmiijners van België dank ik U van harte voor de edele woorden en gevoelens, die U komt uit te drukken en ook voor de ontvangst in uw schoon stadhuis, dat ons altijd meer en meer prachtig voorkomt.

Een schaduw valt natuurlijk op deze heerlijke Dag van de Herdenking : de afwezigheid van onze betreunde Nationale Voorzitter, Generaal SEVRIN, die aan onze genegenheid werd ontrukkt enkele maanden geleden en die altijd heel gaarne en plichtsvol aanwezig was op deze plechtigheid.

Wij, medewerkers van onze betreunde Generaal, hebben gezworen zijn stappen te volgen en aldus vindt U ons hier vandaag weer, bezielde met een gemeenschappelijke, vrome gedachte voor de ontmiijners, gesneuveld op het mijnenveld en ook voor onze gekwetsten en invaliden.

Ik begroet hier met ontroering de aanwezigheid van Juffrouw SEVRIN, onze lieve Meter, die steeds aanwezig is op al onze plechtigheden. Haar zij hartelijk dank.

Ik dank insgelijks de leden van de beheerraad, die sedert vorig jaar hebben beslist op dit tijdperk van het jaar regelmatig deze vrome bedevaart te houden ter nagedachtenis van onze gesneuvelden en bloemen neer te leggen tijdens een plechtigheid, die roerend is door haar eenvoud.

Vlaanderen en Wallonië zijn begiftigd met een tiental monumenten voor onze Ontmiijners. We kunnen ze niet meer bezoeken op 21 juli, zoals eerst voorzien was. Maar we weten dat de gemeenten, waar deze zuilen werden opgericht, het als een ereplicht aanzien ze met bloemen te versieren op de Nationale Feestdag.

We weten ook, Heer Burgemeester, dat deze schone daad ook te Stavelot in ere wordt gehouden en daarom danken we U dubbel.

Bij plechtigheden als deze van vandaag voelen we meer dan wanneer ook aan dat we onze Doden en hun nagedachtenis moeten eren. Deze opdracht is nog heiliger, wanneer het gaat om Ontmiijners, die alles hebben geofferd opdat België zou leven. Hun wapenfeiten zijn blijken van heldhaftigheid, die wij, noch het Land, kunnen vergeten.

Zoals ik daareven kom te zeggen heeft de Verbroedering het als haar plicht beschouwd, ten einde de nagedachtenis van onze lieve Doden te eren, jaarlijks een bedevaart in te richten naar Stavelot, die het voorrecht heeft het nationaal gedenkteken van de Ontmiijners op haar grondgebied te hebben.

We zijn verheugd omdat we dit initiatief hebben genomen. We zijn gelukkig niet alleen omdat we hier met alle luister worden ontvangen, maar ook omdat het gedenkteken, dat onder uw hoede werd gesteld, zo prachtig wordt onderhouden.

Iedere dag zien we dat de uitverkiezing van Stavelot zeer gelukkig is geweest.

Waar ook zou het monument, dat de herinnering aan het grote offer, door onze Ontmiijners gebracht, in het leven roept, beter kunnen geplaatst zijn dan in een toeristisch centrum, tussen een bevolking, die doordrongen is van een prachtige vaderlandse geest, aan de rand van een grote baan, die onze schone Ardennen verbindt met de gastvrije provincie Luik.

We hebben dit gedenkteken in steen opgericht en er de namen van onze martelaren in gegrift, opdat we hier ieder jaar zouden kunnen terugkomen en ons neerbuigen.

Deze edele taak wordt ons door U gemakkelijker gemaakt en veraangenaamd. We zijn er U ten zeerste dankbaar om.

Ik weet niet of er onder U weduwen, wezen en verwanten van onze duurbaren zijn, maar ik zeg hun plechtig de verzekering toe van onze warme sympathie en verklaar dat ze altijd zullen mogen rekenen op de steun van onze Verbroedering.

Er blijft me nog over velen te danken. Ik dank onze vrienden dhh. de Ronne en de Blaauw, respectievelijk Voorzitter en Secretaris-generaal van de Frans-Belgische Vriendenkring van Oudstrijders, die sedert enkele jaren reeds onze algemene

vergaderingen bijwonen, maar die ditmaal als nieuwe erekorporaals van de Ontmijners, zich de lange verplaatsing hebben getroost om onze Doden te eren en hulde te brengen aan de martelarenstad Stavelot.

Ik dank de afgevaardigden van het comité voor Vreemdelingenverkeer van Stavelot om hun medewerking bij het inrichten van deze schone plechtigheid.

Ik begroet eerbiedig de aanwezigheid van Mgr. Sevrin en ik dank van ganser harte de eerwaarde Heer Deken omdat hij de mis voor onze Doden heeft opgedragen en in zijn gelegenheids-sermoen een warme hulde aan onze gevallen makkers bracht.

Eens te meer gaat mijn dank naar onze Luikse vrienden, die tezelfdertijd het idee hebben opgevat om een nationaal Monument op te richten, instonden voor de keuze van de plaats en het peterschap van onze jaarlijkse bedevaart op zich namen.

Ik dank insgelijks de overheden die onze plechtigheid door hun aanwezigheid hebben opgeluisterd en nl. dh. Voorzitter van het Eenheidsfront der Oudstrijders van Stavelot. Deze plechtigheid werd gekenmerkt door een zuivere vaderlandse geest.

Eindelijk dank ik nog dh. Burgemeester en de gemeentelijke overheden voor hun onwankelbare trouw aan de zaak van de Ontmijners.

Ik wens hun alle mogelijk geluk toe voor hen en voor hun familie. Tevens vorm ik de beste wensen voor de voorspoed van hun onderhorigen en zeg hun : « TOT VOLGEND JAAR ».

Deze twee redevoeringen werden op warm applaus onthaald. Iedereen was tevreden en gelukkig vroegere vrienden weer te zien. Tot slot werd een sober maal opgediend in het spijshuis St-Remacle. En alles eindigde in de beste stemming, onze schone Verbroedering waardig.

MUNTEN,

Secretaris van de afdeling Luik.

*
**

Op de terugweg werd een halte voorzien te Forges, aan de voet van het monument, gewijd aan de nagedachtenis van onze diepbetreurde oud-ontmijner Stan Ockers.

Onze kameraad Tahir legde een garve met gladiolen neer, terwijl allen een minuut stilte bewaarden ter herinnering aan deze grote kampioen.

De foto hiernaast geeft een toneeltje weer, dat zich afspeelde op het stadion van Rocour op 29 september 1948.

De ontmiijners van de afdeling Luik bieden hun oud-makker van de ontmiijning een gevleugelde bom aan, dienende als bedlamp.

*
**

Een oproep van de Voorzitter der afdeling Gent tot de Luikse Vrienden.

Dh. Vancleven, voorzitter van de afdeling Gent,

verzoekt ons te melden dat tijdens de plechtigheden te Stavelot zijn album, waarin de foto's zich bevonden, die tijdens de algemene vergadering te Gent werden genomen, is zoek geraakt.

Al de gedane opzoekingen bleven vruchteloos. Het spijt hem dus geen gevolg te kunnen geven aan de aanvragen, die hem die dag werden gedaan.

De reeds gestorte sommen werden overgemaakt aan dh. Linotte, die ze aan de belanghebbenden zal terugbezorgen.

Afdeling Henegouwen.

Secretaris-schatbewaarder a.i. Vanderick stuurde ons volgend schrijven : De provinciale vergadering, voorzien voor oktober-november, kon om verschillende redenen niet doorgaan. Ze zal nochtans plaats hebben in maart 1963. Het programma van deze vergadering voorziet een uiteenzetting over onze verzuchtingen door onze technicus Hubert Baents en de uitreiking van de ontmijners- en V.O.V.-medaille. Een afvaardiging van de beheerraad zal aanwezig zijn.

Verder vermeldt het programma de vernieuwing van het comité voor Henegouwen. De dagorde zal aan iedereen te gepasten tijde worden overgemaakt en we vragen al onze leden van nu af reeds een zondag in maart vrij te houden.

In het nummer van september jl. meldde ik dat een plan werd opgevat om nieuw leven in onze afdeling te krijgen. We gaan hiermede voort en reeds werden tastbare resultaten bereikt. De bijdragen voor 1962 werden betaald en de eerste bijdragen voor 1963 kwamen ons reeds toe. Dit alles belooft voor de toekomst.

Wil U zo spoedig mogelijk in het bezit gesteld worden van uw nieuwe lidmaatschapskaart, stort dan vandaag nog uw bijdrage op postrekening 2504.42 van Vanderick Adolphe, 6, rue du Sablon, Gosselies.

Bijdrage 1963 : 40 F — Medaille : 60 F.

Bij het begin van dit nieuw jaar wens ik aan al de leden en hun families het beste. Moge 1963 de totale wederopbloei van onze afdeling inluiden.

**

In ons vorig bulletin dient men op bladzijde 9 te lezen : GODRY in plaats van GODY.

Afdeling Brabant.

De maandelijkse vergaderingen worden regelmatig gehouden in het lokaal « Aux Armes des Brasseurs », 56, Anspachlaan (tussenverdieping).

Iedere maal zien we nieuwe gezichten, na een min of meer lange afwezigheid.

Op de laatste vergadering was de opkomst zo groot dat men de tafels op een speciale manier moest schikken.

De vergadering van januari e.k. belooft sensationeel te zijn. Een beste gelegenheid om elkaar weer te zien, zoals vroeger, in de heldenperiode.

Belangrijk Bericht.

Al de vrienden van de afdeling Brabant worden dringend verzocht hun storting te doen op de postrekening van de afdeling :

Verbroedering der Ontmijners van België
Afdeling Brabant
172, Generaal Jacqueslaan
Brussel 5
Postrekening nr 8173.53

Het Sint Niklaasfeest.

Niettegenstaande het weder op 16 december de ganse dag door zeer slecht was, had Sint Niklaas er toch aan gehouden een bezoek te brengen aan de kinderen van de Ontmijners van de afdeling Brabant. Zoals naar gewoonte had dit feest plaats in de zaal « Au Casino », te Tervuren.

De feestzaal was prachtig in het nieuw gezet en versierd met driekleurige vlaggetjes en slingers. De tafels waren in vier rijen opgesteld en bedekt met allerlei lekkernijen voor de kleine gasten.

Een vijftigtal kinderen hadden de oproep van het comité van de afdeling beantwoord.

Te 15 uur 30' verwelkomde onze sympathieke secretaris Baents de aanwezige kinderen en hun ouders. Na hulde gebracht te hebben aan de nagedachtenis van onze zo betreurde Generaal Sevrin, verontschuldigde hij de nieuwe Voorzitter, Kommandant George, wegens ziekte thuis weerhouden.

Hij begroette de aanwezige officieren : kolonel Linden, majoor Bonmariage, voorzitter van de afdeling, de kommandanten Cogneau, Delhez, Dohet, Masset en Tilman, die door hun aanwezigheid hun sympathie betuigden voor dit kinderfeest. Hij bedankte heel speciaal onze lieve Meter, Juffrouw Sevrin, alsook het damescomité : de dames George, Bonmariage, Guillaume, Itters, De Poorter en Tielemans, voor al hetgeen ze deden om dit feest mogelijk te maken.

Na de gelegenheidstoespraak tot onze kinderen en een woord van dank tot kameraad Blomme, voor de prachtige twee poppen, kondigde dhr Baents het onmiddellijk optreden aan van de goochelaar-virtuoos DELVOSAL.

Gedurende meer dan twee uur waren groten en kleinen vol spanning. De toejuichingen bij het einde van deze goochelnummers bevestigden op voldoende wijze de geestdrift van de vergadering.

Daarna volgde een gezellig vieruurtje, dat onze kleinen deugd deed.

Eindelijk deed een majestatische Sint Niklaas, begeleid door Zwarte Piet, zijn intrede.

De goede Sint onderhield zich met al de kinderen en nam daarna op zijn troon plaats om, tot ieders voldoening, al wat Hij had meegebracht, uit te delen.

Daarop volgde een tombola, die als inzet de twee prachtige poppen had, geschonken door kameraad Blomme en de twee mecano-dozen, gift van onze Meter.

Het is overbodig de uitbundige vreugde van de gelukkige winnaars te beschrijven.

Voorwaar een zeer geslaagd feestje, waarvoor we onze vrienden Baents, Berges, Itters, Depoorter en Plumier gelukwensen. Ook vergeten we de dames niet, die door hun liefalligheid dit kinder-

feest opluisterden : onze Meter, Juffrouw, Sevrin, de dames George, Linden, Bonmariage, Guillaume, Itters, Dohet, Depoorter, Tielemans, Baents, Flament, enz...

Ook dank aan de aanwezigen van de laatste woensdagen van de maand voor hun aanwezigheid : de zo toegewijde schatbewaarder van de afdeling, J. L'Hoost, de vrienden Flament, Goossens, Crabbé, de onafscheidbaren Soumillion en Bauwens, enz...

VRIEND ONTMIJNER

In vorige bulletijns werd reeds de instelling van de Ontmijningsmedaille gemeld. Om ze te bekomen volstaat het 60 F te storten op de postrekening van uw afdeling.

Indien u deze som niet kunt betalen, verwittigt dan de Voorzitter van uw afdeling ; hij zal uw toestand met de meeste welwillendheid onderzoeken.

Ter herinnering volgen hieronder de namen van de verschillende Voorzitters met de postrekening van de afdelingen.

Brabant en Namen :

Voorzitter : Majoor Bonmariage, 30, Em. Zolaan, Brussel 3.

Postrek. 8173.53, Verbodering der Ontmijners van Brabant, 172, Gen. Jacqueslaan, Brussel 5.

Oost-Vlaanderen :

Voorzitter : Emiel Vancleven, Elyzeese Velden, 5, Gent.

Postrek. : 4511.80 van E. Vancleven, Elyzeese Velden, 5, Gent.

West-Vlaanderen :

Voorzitter : Kommandant Samyn Rob., S.E.D.E., Westrozebeke.

Postrek. : 877.73 van R. Samyn, Westrozebeke.

Luik :

Voorzitter : Dr Prignon Rog., rue Vinave, 24, Tilleur.

Postr. : 7902.11 - Verbodering Ontmijners van Luik.

Henegouwen :

Voorzitter : Heuchon Marcel, Rosseignies, 50, Obaix.

Postrek : 2504.42 van Vanderick Adolphe, 6, rue du Sablon, Gosselies.

Antwerpen :

Voorzitter : Dreesen Ernest, 44, Paleisstr., Antwerpen.

Postrek : 1719.10 van Dreesen E., Paleisstr. 44, Antwerpen.

Vriend Ontmijner,

Maak van de gelegenheid gebruik om tezelfdertijd uw bijdrage voor 1963 te storten.

Doe een storting van 100 F (60 F voor de medaille en 40 F voor uw bijdrage) ; uw kaart zal gedurende de eerste dagen van januari opgestuurd worden.

1963 worde de grote hergroepering van al de Ontmijners.

Bij voorbaat
HARTELIJKE DANK.